

Prokletije

29.06 – 01.07. 2012

Tog petka uveče, na parkingu u Skerlićevoj, bilo je veoma živo. Dva velika autobusa bila su parkirana ispod Hrama, a skoro stotinu planinara tiskalo se oko njih, ubacivalo rančeve u gepeke i sa nestrpljenjem očekivalo putovanje koje je sledilo. PK Pobeda i PK Radnički dogovorili su se da, u okviru akcije Planinarskog saveza Beograda, zajednički krenu na Prokletije i ostvare uspone na nekoliko vrhova ove planine. U dolini Grbaja, već više godina unazad, održava se tradicionalni Tabor planinara koji organizuje PK Radnički, pod pokroviteljstvom PSB-a, pa su ova dva društva rešila da ga ovom akcijom zajednički otvore. Tabor obično traje 10 dana.

Posle cele noći puta, oko 7 sati ujutru, stigli smo u Gusinje. Posle kraće pauze, doručka i nabavke u radnjama, u 8 sati krenuli smo autobusima do doline Grbaja, tačnije do Skale, na 800 metara od planinarskog doma „Branko Kotlajić“ koji se nalazi na 1175 m.

Šatori u Grbaji

Taj deo puta, sa svim stvarima na leđima, prešli smo peške, a zatim, po dolasku u dolinu, smestili smo se u eko katune, preuređenu karaulu (koja ima vodu, struju, krevete sa posteljinom) i šatore, dok je planinarski dom bio rezervisan za „klinge planince“.

Uspon sa klincima na Volušnicu

Oko 11 sati, od planinarskog doma, nas stotinak krećemo ka vrhu Volušnica (1879 m). Penjemo se zapadnom stranom grbajske doline, zatim nastavljamo kroz bukovu šumu, i na kraju, kamenitom stazom izlazimo na sam vrh.

Na vrhu Volušnice

Vreme je lepo, a ispred nas se otvaraju nestvarni pogledi na Karanfile, Očnjak, Koplje i druge velelepne vrhove Prokletija...Na vrh se popela i grupica od nekoliko „klinaca planinaca“, na čelu sa njihovom Jagodom. Bilo je pravo zadovoljstvo gledati tu slatku dečicu kako se ustrajno i hrabro penju, kao i njihova zadovoljna lica na samom vrhu!

Uspón na Popadiju i Talijanku

Posle pauze, jedan deo grupe vraća se nazad, a šezdesetak nas nastavljamo graničnom linijom sa Albanijom, tj. grebenom ka vrhovima Popadija (2057 m) i Talijanka (2030 m).

Oko 18 sati, vraćamo se u dolinu Grbaje. Rano odlazimo na spavanje, jer smo već umorni od noćnog putovanja, pešačenja, a i sutradan ustajemo rano.

U nedelju ujutru, posle kraćeg dogovora, već u 6 i 20, polazimo na turu. Vreme je lepo, sunčano, ne previše toplo. Delimo se na dve grupe. Jedna polazi na Severni vrh (2460 m), nas 49, a duga, njih 16, pod vođstvom Ivana iz PK Radnički, na Ljulaševića Karanfile (2240 m).

Naša staza vodi pored Suljove česme, a zatim ulazi u šumu. Nastavljamo preko serpentina gde je uspon prilično strm, a zatim izlazimo na jednu zaravan. Kroz Donju Krošnju, pa pored Pečurke – velike stene i Šupljih vrata, nastavljamo kroz Gornju Krošnju u kojoj ima dosta zaostalog snega, ali je zbog visokih temperatura staza prohodna i nije bilo potrebe za cepinima i derezama.

Donja Krošnja

Gornja Krošnja

Oko pola 10, izlazimo na prevoj Krošnji prolaz (2163 m) i dosta strmom i zahtevnom stazom, uz koju se penjemo i često pomažemo i rukama, izlazimo sa ropojanske strane na Severni vrh (2460 m), oko pola 11.

Na Severnom vrhu

Uživamo u divnom pogledu na dolinu Ropojana, kao i na vrhove Maja Rosit, Kolate i Maja Jezerce, a u daljini vidimo Bogdaš, Bogičeviću, Đeravicu, kao i bezbroj drugih prokletijskih vrhova. Neko u jednom trenutku i reče da su Prokletije „Balkanski Alpi“.

Zbog ograničenog vremena, posle kraće pauze na vrhu, istom stazom vraćamo se u Grbaju.

Pola sata posle nas, stiže i druga grupa. I oni su se uspešno popeli na Ljuljaševića Karanfil (2240 m).

Uspon na Ljuljaševića Karanfile

Na vrhu Ljuljaševića

Svi zadovoljni zbog lepo završenih tura, spakovali smo se i krenuli put Gusinja, gde pravimo pauzu za ćevape i osveženje, a zatim nastavljamo dalje ka Beogradu, u koji smo ušli u ponedeljak, oko pola 4 ujutru.

Bila je ovo još jedna lepa planinarska avantura sa postignutim rezultatima na zavidnom nivou, kako po broju učesnika, tako i po savladanim planinarskim stazama i vrhovima.

Subota: dužina staze 13 km, visinska razlika 1000 metara, 7 sati uspona.

Nedelja: Severni vrh: dužina staze 13 km, visinska razlika 1320 metara, 8 i po sati uspona; Ljuljaševića Karanfile: dužina staze 12 km, visinska razlika 1100 metara, 8 i po sati uspona.

Vođe puta: Bojan Milovanović, PK Radnički i [Milan Lončar](#), PK Pobeda

Izveštaj: [Milan Lončar](#)

Fotografije: Rada Lukić-Zulić, Svetlana Veljković i Teodora Stanković